

Referat despre povestirea Iapa lui Voda scrisa de Mihail Sadoveanu

Prima povestire din Hanu-Ancutei (1928), Iapa lui Voda, este "uvertura" operei, inscriind scenariul epic intr-un timp si spatiu mitice, prin paralelismul planurilor temporale (trecut / prezent) care alterneaza, si introduce personajul ce va indeplini, in structura ritualica a cartii, rolul maestrului de ceremonii, indemnandu-i pe ceilalti ascultatori sa intre in competitia povestirilor, sti-mulandu-le memoria si capacitatea fabulatorie.

Comisul Ionita de la Draganesti "era un om nalt, carunt, cu fata uscata si adanc brazdata"; interiorizat, el zambeste, fara veselie". Detaliile scenice sunt minime: in jurul comisului, "pe butuci si pe protapurile caralor", stau auditori "cu barbile inaltate si cu ochi rotunzi". Psihologia personajelor se concentreaza in detalii fizionomice.

Nevoia de confesiune, armonizata cu cadrul in care vinul si toamna se intregesc patetic, intensifica sentimentul curgerii ireversibile a lucrurilor, intretinand continuu seria corespondentelor dintre prezent si trecut. Induio-sandu-se de propria biografie, comisul povesteste o intamplare din vremea lui Mihai Voda Sturza, vremea tineretelor sale. Calul cel roib al comisului este "mostenire din iapa lui Voda"; el este miezul anecdotic al istorisirii sale: "Si cand rancheaza el si rade, parca ar avea o amintire din alt veac si din acele zile ale tineretii mele".

Revenirea la trecut, intr-o voita indeterminare, sub impulsul amintirilor care fac vii repetitiile si echivalentele, inrameaza prezentul intr-un tablou incremenit dincolo de timp. Ancuta de acum este o imagine identica a celeilalte de odinioara, in comportament, gesturi, atitudine: "Pe vremea aceea, tot in acesta loc ne aflam, in preajma focurilor si a caralor cu must, cu alti oameni care acuma-s oale si ulcele; si-n jurul nostru umbla Ancuta cealalta, mama acesteia, care si ea s-a dus intr-o lume mai putin vesela. In vremea aceea stam eu necajit foarte, intr-o zi, in usa hanului, cu oala in mana stanga si cu fraul iepei in dreapta... Si Ancuta cealalta sedea ca si asta, tot in locul acela, rezemata de usorul usii, si asculta ce spuneam eu..." Tabloul, construit pe confuzia planurilor temporale, transfera personajele in mit.